

мжжъ, който е достоенъ за удивленіе поради мъдростта и другитѣ си добродѣтели. Народътъ го желѣя трийсетъ дни и го намѣсти Исусъ, когото Мойсей отъ по напрѣдъ бѣ опрѣдѣлилъ за свой прѣемникъ. (Исх. $\bar{\alpha}$. $\bar{\lambda}z$ $\bar{\lambda}n$. $\bar{\lambda}\phi$. и. Втор. $\bar{\lambda}d$.)

§. 88. *Израилтянитѣ подъ прѣдводителството на Исуса прѣминуватъ Йорданъ съ ненамокрени крака.*

За да влѣзжтъ Израилтянитѣ въ обѣтованната земя, трѣбаше да прѣминжтъ Йорданъ, но тѣ нѣмахъ корабн, а рѣката бѣше голѣма. Въ туй недоумѣніе Богъ имъ иде на помощъ; защото Исусъ заповѣда на носителитѣ на ковчегътъ на завѣта да вървжтъ напрѣдъ и народътъ да ги слѣдува. Щомъ приближи кивотътъ, тозъ часъ водитѣ на Йорданъ са раздѣлихъ, и горнитѣ са спрѣхъ като стѣнж, а долнитѣ са истекохъ и остана рѣката суха. (Ис. $\bar{\alpha}$. 10 —, Г. \bar{r} . 1 —.)

§. 89. *Исусъ Навинъ въздига паметникъ.*

Израилтянитѣ вървѣхъ по сухата рѣка до като стигнѣхъ на отерѣшнійа брѣгъ. Тогазъ и водитѣ са върнѣхъ въ първото си състояніе. А Исусъ зе дванайсетъ камъни отъ срѣдъ рѣката и ги постави тамъ за вѣченъ поменъ на произшествіето, което станж, и послѣ рече на Евреитѣ: „Когато ва попятатъ дѣцата ви, що значи купѣтъ на тѣзи камъни, да имъ отговаряте.“ „Съ ненамокрени крака прѣминѣхмы Йорданъ и за туй тѣзи камъни са турихъ за вѣченъ поменъ, за да са знае колка е Божіята сила.“ (Ис. $\bar{\alpha}$. 1 —.)